

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118221207
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Ördögh
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118221207.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom: Hodžova č. 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, v zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom: Štefánikova č. 8, P. O. BOX 375, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti povinnému: A. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom: C. č. XXXX/X, XXX XX N.-A., o vymoženie 4202,05 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou Mgr. Janou Virličovou, Exekútorický úrad Bratislava, so sídlom Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava, vedenej pod sp. zn. 368EX 63/18, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 02. 02. 2018 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie pohľadávky vo výške 4202,05 Eur s príslušenstvom, na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 50C/222/2012-368 zo dňa 09. 09. 2014. Exekučný titul (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/129/2015-320 zo dňa 20. 01. 2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 08. 2017, sp. zn. 4Obdo/37/2016) nadobudol právoplatnosť dňa 14. 11. 2017 a dňa 24. 11. 2017 sa stal vykonateľným. Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 03. 2018 predložil súdu exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Bratislava v, č. k. 50C/222/2012-368 zo dňa 09. 09. 2014), súvisiace súdneho rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/129/2015-320 zo dňa 20. 01. 2016 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/37/2016 zo dňa 23. 08. 2017), ako aj osvedčenie právneho zástupcu oprávneného o registrácii ako platiteľa DPH. Súd pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vychádzal z uvedených dokumentov predložených súdu v elektronickej podobe.

2. Poverením č. 6118221207 zo dňa 06. 03. 2018 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútkou Mgr. Janu Virličovou, Exekútorický úrad Bratislava, so sídlom: Vajnorská č. 100/A, 821 04 Bratislava, identifikačné číslo: 42 256 372, ktorá ju vedie pod sp. zn. 368EX 63/18.

3. Súdny exekútor doručil súdu dňa 18. 05. 2018 návrh povinnej na zastavenie exekúcie spolu s prílohami. Exekútor k návrhu povinnej pripojil upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 04. 04. 2018, poštovou doručenkou preukazujúcu doručenie upovedomenia povinnej do vlastných rúk dňa 18. 04. 2018, ako aj návrh povinnej na zastavenie exekúcie s pečiatkou exekútorického úradu zo dňa 26. 04. 2018.

4. Povinná sa podaním zo dňa 25. 04. 2018, ktoré bolo poverenej súdnej exekútkou doručené dňa 26. 04. 2018, domáhala zastavenia exekúcie z dôvodu, že voči poslednému rozhodnutiu (rozsudku) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré de facto súčasťou exekučného titulu, podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Z uvedeného podľa povinnej vyplýva, že prebiehajúca exekúcia by mala byť zastavená, nakoľko exekučný titul nie je vykonateľný.

5. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol predložený oprávnenému na vyjadrenie. Oprávnený sa k návrhu povinného vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 15. 05. 2018, ktoré bolo súdu predložené na rozhodnutie spolu s návrhom na zastavenie exekúcie dňa 24. 05. 2018. Oprávnený uviedol, že nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie, preto požiadal tunajší súd, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako neopodstatnený. Oprávnený ďalej uviedol, že súd môže exekúciu zastaviť len zo zákonných dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v ustanoveniach § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený vo vyjadrení poukázal na to, že predpokladom na vykonanie exekúcie je spôsobilý exekučný titul, ktorý musí byť vykonateľný. Vzhľadom na to, že ide o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, absencia ktorej má za následok zastavenie exekučného konania v ktoromkoľvek jeho štádiu, vykonateľnosť exekučného titulu súd skúma z úradnej povinnosti počas celého exekučného konania. Na druhej strane, oprávnený poukázal na to, že súd nie je oprávnený skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, nakoľko je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho priamo vychádzať (čo napríklad vplýva z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27. 11. 2017, sp. zn. 48Ek/70/2017). Oprávnený ďalej uviedol, že nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí podľa Exekučného poriadku je v súlade s konštantnou judikatúrou súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe uvedeného oprávnený poukázal na to, že exekučný súd je povinný zabezpečiť účastníkom exekučného konania taký prístup k súdnej ochrane, ktorý nie je diskriminačný (bez primeraných a objektívne zdôvodniteľných okolností, ktoré vyplývajú priamo zo zákona) v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS. 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02. Na základe konštatovaných skutočností a citovaných právnych predpisov oprávnený dospel k záveru, že skúmanie exekučného titulu zo strany exekučného súdu sa obmedzuje len na zistenie, či návrh oprávneného na vykonanie exekúcie má náležitosti podľa § 48 ods. 3 Exekučného poriadku, či vymáhané právo oprávneného vyplýva z exekučného titulu, či exekučný titul zaväzuje na plnenie povinného, či je preukázaný eventuálny prevod alebo prechod práv z exekučného titulu, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný, ako aj to, či Exekučný poriadok pripúšťa vykonanie exekúcie na základe predkladaného exekučného titulu.

6. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že dôvody na zastavenie exekúcie, ktoré uviedol povinný, sú podľa neho irelevantné (t.j. právne bezvýznamné), preto požiadal tunajší súd, aby návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol ako neopodstatnený. Oprávnený ďalej uviedol, že samotná skutočnosť, že povinná proti vyššie zmienenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podala ústavnú sťažnosť, je sama osebe irelevantná, nakoľko neznamená, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného považuje oprávnený za zrejmé, že podaním ústavnej sťažnosti nenastali po vzniku exekučného titulu také okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul nebol zrušený ani neexistujú iné skutočnosti, brániace vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený ďalej poukázal na to, povinná v návrhu na zastavenie exekúcie len konštatovala podanie ústavnej sťažnosti, svoje tvrdenie však bližšie neodôvodnila ani nepreukázala. Oprávnený ďalej uviedol, že podanie sťažnosti na Ústavný súd SR nemá odkladný účinok, a ani prípadné odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia by nebolo spôsobilé viesť k zastaveniu exekúcie (v súlade s ustanoveniami § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov).

7. Záverom, oprávnený poukázal na to, že exekučný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 11Ek/218/2018 už riadne preskúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s prílohami v súlade s ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd nezistil dôvody, pre ktoré by návrh oprávneného na vykonanie exekúcie mal byť zamietnutý, a vykonaním exekúcie poveril súdnu exekútoru Mgr. Janu Virličovú, čím podľa oprávneného potvrdil legitímnosť vymáhania nároku oprávneného. Na základe uvedeného oprávnený dospel k záveru, že za daných okolností neexistuje prekážka, ktorá by bránila ďalšiemu vymáhaniu judikovaného nároku oprávneného. Vzhľadom na prezentované skutočnosti sa oprávnený domáhal, aby Okresný súd Banská Bystrica návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 25. 04. 2018 zamietol ako neopodstatnený.

8. Podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení neskorších predpisov, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený

a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa 61k ods. 1 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, súd rozhodne prednostne.

11. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

12. Podľa § 61l ods. 3 vety prvej Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

15. Podľa § 121 ods. 2 CSP v znení neskorších predpisov, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

16. Podľa § 121 ods. 4 CSP v znení neskorších predpisov, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

17. Podľa § 121 ods. 5 CSP v znení neskorších predpisov, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

18. Podľa § 111 ods. 1 CSP v znení neskorších predpisov, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“); údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

19. Podľa § 226 CSP v znení neskorších predpisov, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

20. Podľa § 232 ods. 1 CSP v znení neskorších predpisov, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.

21. Podľa § 232 ods. 2 CSP v znení neskorších predpisov, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

22. Podľa § 419 CSP v znení neskorších predpisov, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 424 CSP v znení neskorších predpisov, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

24. Podľa § 427 ods. 1 CSP v znení neskorších predpisov, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

25. Podľa § 444 ods. 1 CSP v znení neskorších predpisov, dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, podanie sťažnosti nemá odkladný účinok.

27. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

28. Konanie a rozhodovanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na návrh povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene a či je vedená v súlade so zákonom. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie neprípustnej exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v Exekučnom poriadku. Z vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného aj hmotného práva, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie súd už neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, ale len tie skutočnosti, ktoré sú podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhodujúce pre povolenie exekúcie (dôvodnosť a zákonnosť exekúcie). Návrh na zastavenie exekúcie možno podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku odôvodniť len tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, že exekučný titul bol zrušený, že je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže by ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť, alebo sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

29. Zastavením exekúcie sa v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy rozumie procesný úkon exekučného súdu (uznesenie), ktorý smeruje k trvalému upusteniu od vykonania exekúcie, vydaný po tom, ako príslušný súd zistil neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných alebo procesnoprávných skutočností, ktoré nastali zásadne po vydaní exekučného titulu.

30. Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, lehota na podanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie (so suspenzívnym účinkom) je 15 dní a začína plynúť odo dňa nasledujúceho po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Uvedená lehota je lehotou procesnou, čo znamená, že na jej zachovanie stačí, ak sa návrh na zastavenie exekúcie podá na pošte, prípadne na inom orgáne, ktorý je povinný ho doručiť, v posledný deň lehoty. Na zachovanie tejto lehoty je potrebné, aby sa návrh na zastavenie exekúcie podal prostredníctvom povereného súdneho exekútora.

31. Ako vyplýva z vyjadrenia povereného súdneho exekútora, upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené prostredníctvom pošty dňa 18. 04. 2018, t.j. prvým dňom na podanie návrhu na zastavenie exekúcie (s odkladným účinkom) bol deň 19. 04. 2018. Na základe konštatovaných skutočností súd zistil, že posledný deň, keď povinný mohol podať návrh na zastavenie exekúcie (so suspenzívnym účinkom) pri zachovaní 15-dňovej zákonnej lehoty, bol deň 03. 05. 2018. Vzhľadom na to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol dňa 25. 04. 2018 odovzdaný na poštovú prepravu a

dňa 26. 04. 2018 bol doručený na exekútorický úrad povereného súdneho exekútora, tunajší súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie (s odkladným účinkom) bol podaný riadne a včas, t.j. v zákonnej lehote.

32. Tunajší súd sa v prvom rade vysporiadal s tvrdením povinného, že prebiehajúca exekúcia je nedôvodná a nie je vedená v súlade so zákonom. Súd má za preukázané, že predmetná exekúcia je vykonávaná na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 50C/222/2012-263 zo dňa 09. 09. 2014. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 14. 11. 2017 a dňa 24. 11. 2017. Súd poukázal na skutočnosť, že exekučný titul je formálne aj materiálne právoplatný a vykonateľný v spojení so súvisiacimi súdnymi rozhodnutiami - v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/129/2015-320 zo dňa 20. 01. 2016, ako aj v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 08. 2017, sp. zn. 4Obdo/37/2016. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20. 01. 2016, sp. zn. 3Cob/129/2015-320, zrušil exekučný titul (rozsudok súdu 1. inštancie). Na druhej strane, oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo rozsudkom Najvyššieho súdu zo dňa 23. 08. 2017, sp. zn. 4Obdo/37/2016 zmenené tak, že dovolací súd potvrdil rozsudok súdu 1. inštancie, Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09. 09. 2014, sp. zn. 50C/222/2012-263. Z uvedeného podľa tunajšieho súdu vyplýva, že rozsudok súdu 1. inštancie je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Na tejto skutočnosti nič nemení ani podanie ústavnej sťažnosti proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/37/2016 zo dňa 23. 08. 2017. Súd poukázal na to, že povinná podanie ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nepreukázala ani nezdôvodnila, preto túto skutočnosť súd nepovažuje a ani nemôže považovať za preukázanú. Súdu nie je známa taká skutočnosť, že by Ústavný súd Slovenskej republiky prijal ústavnú sťažnosť povinnej na ďalšie dokonanie, ani že by (podľa ustanovení § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky) odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia - exekučného titulu.

33. Tunajší súd na základe konštatovaných skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že návrhu povinného nemožno vyhovieť z dôvodu zachovania právnej istoty, t.j. je potrebné návrh v súlade so zásadou ústavnosti a zákonnosti zamietnuť ako nedôvodný. V prvom rade, exekučný súd je povinný konať a rozhodovať v súlade so zákonom (predovšetkým podľa ustanovení Exekučného poriadku), čo vyjadruje právna zásada „Dura lex, sed lex“ (sl. Je to tvrdý zákon, ale predsa je to zákon). V druhom rade, povinná napriek podaniu návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom neuniesla dôkazné bremeno, nakoľko svoj návrh riadne neodôvodnila vo veci a na podporu svojich tvrdení nepredložila ani neoznačila žiadne dôkazy. Na základe uvedeného súd nemá za preukázané, že ústavná sťažnosť v danej exekučnej veci bola vôbec podaná; povinná by ďalej mala preukázať, že Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade predmetnej ústavnej sťažnosti pozastavil vykonateľnosť exekučného titulu. Ani v takom prípade by nebol návrh povinnej na zastavenie exekúcie dôvodný vzhľadom na to, že by nebol daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (ale len dôvod na odklad exekúcie).

34. Záverom, tunajší súd poukázal na to, že exekučným titulom v prebiehajúcej exekúcii je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava V. Podľa § 226 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Podľa 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Podľa ustanovenia § 232 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Z konštatovaných skutočností a z citovaných právnych predpisov podľa tunajšieho súdu vyplýva, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný a je márnym a bezúčelným domáhaním sa práva (vzhľadom na skutočnosť, že nie je odôvodnený vo veci a oprávnená na podporu svojich tvrdení nepredložila žiadne dôkazy).

35. Vzhľadom na to, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné dôvody, ktoré by predstavovali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, súd aj na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené obidva procesné predpoklady, oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j.

vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul) a skutočnosť, že povinný neplnil dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie; preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.